

SADRŽAJ:

I UVOD

II ISTORIJSKI RAZVOJ

III DIDAKTIČKI FORMALIZAM

IV DIDAKTIČKI MATERIJALIZAM

V DIDAKTIČKI UTILITARIZAM

VI ZAKLJUČAK

VII LITERATURA

I

UVOD

Intelektualno vaspitanje je jedna od komponenti vaspitanja. Intelektualno vaspitanje je proces formiranja čovjeka kao razumnog ljudskog bića, njegovih intelektualnih mogućnosti, stvaralačkih snaga i sposobnosti.

Njega čini nekoliko bitnih elemenata:

- ▶ sticanje znanja o prirodi, društvenim procesima i čovjeku
- ▶ razvijanje umijenja (spretnost, umješnost i dr.)
- ▶ sticanje navika (sa malo snage brzo i tačno se obavljaju neke radnje)
- ▶ intelektualne sposobnosti (saznanje istine, vrednovanje istine, kritičko i stvaralačko mišljenje)
- ▶ kultura intelektualnog rada (naučiti kako se uči)
- ▶ saznanje istine (otkrivanje istine i njeno primjenjivanje)
- ▶ ljubav prema istini

II

ISTORIJSKI RAZVITAK

Kroz istoriju pedagogije nastale su dvije grupe teorijskih shvatanja o izboru sadržaja intelektualnog vaspitanja tradicionalne i savremene teorije izbora sadržaja. U okviru tradicionalnih najpoznatije su:

- didaktički formalizam (nisu bitni sadržaji već razvijanje sposobnosti - na manjem obimu sadržaja razvijati forme mišljenja). Prema ovoj teoriji najbitniji nastavni predmeti su gramatika, matematika i klasični jezici.
- didaktički materijalizam (usvajanje što više znanja - enciklopedizam)

Sve tri teorijske orijentacije su jednostrane, jer naglašavaju samo jedan aspekt sadržaja intelektualnog vaspitanja. Nijedna od navedenih nije uspostavila funkcionalni odnos i povezanost između razvijanja sposobnosti, znanja i praktičnih potreba vaspitanika.

U istorijskom razvitku različitih koncepcija pripremanja za život izdvajani su i naglašavani različiti elementi, pa su, saglasno tome, na različite načine odeđivani sadržaji i zadaci vaspitanja i obrazovanja.

U didaktici su poznate različite orijentacije i shvatanja u pogledu određivanja nastavnih sadržaja.

Tako je Komenski (1592-1670) smatrao da sticanje znanja treba da bude najtješnje povezano sa razvojem saznajnih sposobnosti.

Komenski je izložio dva principa na kojima se treba zasnivati opšte obrazovanje: princip enciklopedijskog karaktera znanja i princip razvoja sposobnosti učenika, koje je smatrao ravnopravnim.

Pitanja opšteg obrazovanja, o principima kojih se treba držati prilikom izbora nastavnih predmeta i sadržaja, o načinu njihovog prenošenja i usvajanja - privlačila su pažnju brojnih pedagoga u prošlosti.

Osnovno pitanje koje se tom prilikom nametalo i zahtijevalo odgovor bilo je: od kojih principa treba poći pri izboru sadržaja i obima opšteg obrazovanja.

Klasične teorije, didaktički formalizam, didaktički materijalizam i didaktički utilitarizam su imale najveći odjek.

Drugi pravci su samo različite varijante ovih teorija.

III
DIDAKTIČKI FORMALIZAM

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com